

Treći je vikend alpinističke škole i naši prvi metri klasičnog penjanja. Mjesto radnje Omiš, stijena Komornjak.

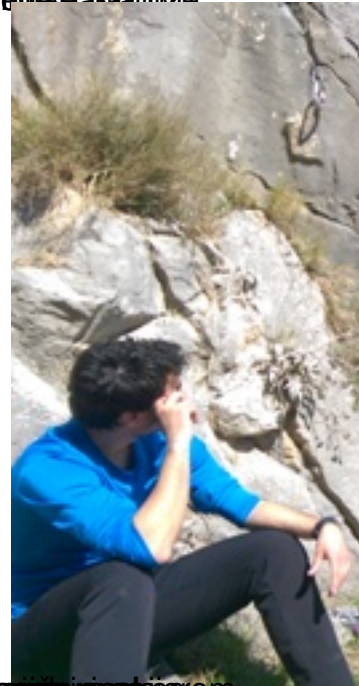
Sve započinje sastankom na zbornom mjestu, ispijanje jutarnje kave, ćakula o proteklom tjednu i predavanju nakon čega krećemo na vježbu. Stijena Komornjak skupa sa svojom blizankom Babnjačom čini prekrasan kanjon kojeg žuboranje potoka čini još još nestvarnijim i ljepšim, a skriven samo 10 min pješke od glavne ceste. Kako je red došao na klasično penjanje, red bi bio i upoznat se praktično s opremom. Prvo upoznavanje s klinovima, čokovima i frendovima koji mi ne izgledaju nimalo friendly.

Ne smije se skupit skroz jer neće najbolje držat, ne smije se nimalo ne skupit jer neće nimalo držat, treba naći balans i točan kut, brate komplicirano ko sa ženom i eto ti problema, a kad još na to sve nadodamo i cijenu, klin je klin. Čokovi su nekakve male kockice, oće držat, neće držat, pomoli se. I opet se vraćamo na klin je klin. E bogme klin drži. A još se teže izvlači.

peklača i stih je otvorena. Slobodno se može ići i na istok, gdje su još jedna vrata, ali to su još uvijek nepročišćeni i opasni. U ovom području je

za. David (Hrvatska) je u ovom području najviše vidljiv. Zbog svoje visine i iznimne snage, on je najlakše vidljiv i najbrže se kreće. On je

(škola alpinističke škole) provedena za treći i četvrti put u predloženim klimama i na različitim stanišima da

prekvalificirani i stručnjaci za alpinizam i sigurnost, a za treći i četvrti put u predloženim klimama i na različitim stanišima da

između ostalog i za alpinističke škole, a za treći i četvrti put u predloženim klimama i na različitim stanišima da

